

slutter mig til Forslaget, saaledes som det her foreligger, og jeg skal kun tilføje, hvad der rimeligvis vil være klart nok af min tidligere Afstemning her i Thinget, at jeg heller ikke kan slutte mig til den Indstilling, som er fremkommen fra Mindretallene.

H. C. D. Müller: Jeg har ligesom flere andre Medlemmer her i Salen havt en Følelse af, at, da Meningerne om Indstillingerne sikkert staa omtrent lige, saa kunde det maasse finde en vis Berettigelse, at de Medlemmer, hvis Stemmer stærkt maa vakte til den ene eller den anden Side, nærmere motiverede deres Stemmegivning, og det er derfor jeg skal tillade mig her i Dag at tage Ordet. For mig staaar det som det, der maasse var det Rigtigste, hvad der er udtalt fra flere Sider, at man tilsidst i Dag forkastede alle tre Indstillinger, da vist ingen af dem strengt prøvet er ret tilfredsstillende, men derimod er det Spørgsmaal, der for mig stiller sig som det vigtigste, dette: vil en Forkastelse af alle tre Indstillinger i en nær Fremtid kunne føre os til et Resultat, og det er det, som jeg berygter, den ikke vil. Jeg lægger den yderligste Vægt paa at naae et Resultat, thi det er i mine Dine uheldigt, at dette pekuniære og økonomiske Spørgsmaal skal Aar efter Aar hemme enhver Udvikling af Religions-samfund efter Grundlovens sande Aand, og det er mit Overbevisning, at det vil gjøre det til enhver Tid, indtil det omsider bliver løst; men jeg ser ikke, at vi staa saa nær ved en Løsning, som maasse mange af de Herrer mene, der ønske intet Resultat at naae ved at forkaste Indstillingerne, thi vi maa huske paa, at det er en meget stærk Position, som Regjeringen i over tyve Aar har havt i denne Sag, idet den raader over samtlige Indtægter, uden at der af noget af Rigsdagens Thing stemmes over en eneste Del deraf, og det er mig ikke saa klart, at jeg fordrister mig til at stemme imod samtlige Indstillinger, at man, ved at forkaste Indstillingerne ikke forspilder ved en

saadan Afstemning for lang Tid ethvert Resultat. De Indvendinger, jeg gjorde gjældende ved 3die Behandling, gjøre, at jeg ikke kan og ikke vil stemme for Indstillingen under Nr. 2. Og for sig kunde jeg være nærmest tilbøielig til at stemme for Indstillingen under Nr. 3, men da den vistnok paa et andet Sted kan samle mange Stemmer for sig, medens den, derimod ikke her for Diebliftet vil kunne gjøre det, skal jeg ikke stemme for den. Det forekommer mig at være klart, at den har et Fortrin i de fleste af sine enkelte Redaktionsbestemmelser fremfor den af Flertallet forelagte Indstilling. Jeg skal her overfor denne tilstaa, at det er en af de Afstemninger, som jeg har foretaget med mest Betænkelse, naar jeg i Dag efter min hele Opfattelse af denne Sag vil bekvemme mig til at stemme for Indstillingen under Nr. 1; thi den har i mine Dine flere væsentlige Mangler og flere vanskelige Punkter, som snart ville vise sig. Jeg tror, at denne Overdragelse af, at Præsten skal have vedkommende Beløb og indbetale dem til Kultusministeriet i mange Tilfælde, da han maa sælge Kornet til en vis given Tid og ikke er Herre over at kunne sælge det samtidig med, at Kapitelstarten ansættes til dens Tært, haardt kan beklippe Præstens Lønning, idet han skal svare til Kapitelstarten for hele Bioraget, medens han selv kun modtager en Del af denne, men det er en Bannfælgighed ved Loven, som jeg haaber, hvis den viser sig alvorlig, i en nær Fremtid maa blive hævet, idet man ved den Organisation, som ikke i Længden kan negtes Kirken, kunde overdrage til en Del af Menighedsbraadet at overtage denne Inkassation i Sognet i Stedet for Præsten, hvorved man meget let vil komme ud over Bannfælgigheden paa dette Punkt. En anden Bannfælgighed, der er ved Loven, som den foreligger, og som for mig af Hensyn til visse Steder er meget alvorlig, er den, at den giver Ret til, at Skolelærerne kunne forlange Dfferet afløst ved Balance. Dette vil i en Del af Ribe Stift